

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κίμμειαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΜΑΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΜΑΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρὶς φορὰς τὴν ἑβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 8-9 χιλιᾶδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο. Ἡ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄρια τῆς Ἑλλάδος 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητὴς, ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορὰ.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἡγεμόνα

τῆς Βουλγαρίας, ποῦ ἔρχεται νὰ μᾶς κἀνῃ, αὐτὴ, ἔχει τὸ λόγο τῆς, καὶ τὸν μεγάλο μάλιστα, ἔχει σκοπὸ, ἔχει σημασίαν.

Γιὰ νὰ μᾶς πῆρῃ δὲ γιὰ κουτοὺς ὁ κύρ ἡγεμόνας Ἀλέξανδρος, ἄστου τὰ βγάνωμε κι' αὐτουνοῦ στὰ φῶρα, γιὰ νὰ ἔχῃ τὸ νοῦ του καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνοίας.

Ἀκούσετε λοιπὸν ρωμιοί.

Στὸ καιρὸ ποῦ εἶχαν οἱ βασιλείδεις μᾶς τὴ δική μας Κωνσταντινούπολι, εἶχαν οἱ κύριοι Βούργαροι ἐπανάστασι ἐναντίον μας, τότε λοιπὸν ἐξεστράτεψε ἐναντίον τους ἕνας αὐτοκράτορας μᾶς καὶ τοὺς ἔχεσε, μὲ συμπάθειο, τὸ γονιό, ἀφοῦ τοὺς κἀτάστρεψε τοὺς στρατοὺς των, ἔδανε σπαθὶ σόλους καὶ ἔθυσε καὶ ἀπόλεσε, μὴ ρωτᾶτε πόσαις χιλιάδεις, φαντασθῆτε ποῦ δὲν τῆς θυροῦμε οὔτε γῶ, ἔκανε δηλαδὴ σφαγαίς τῆς Βουλγαρίας, γι' αὐτὸ καὶ ἐνομασθήκε **Βουλγαροκτόνος**, δηλαδὴ ἄνθρωπος ποῦ σκότωσε ὅλη τὴ Βουλγαρίαν.

Καὶ μετὶ σήμερα ἄμα ποῦ θέλομε νὰ ὑβρίσωμε κἀνένα, ὡς, μπουφο, ὡς κτῆνος, τοῦ λέμε:

Μᾶ, μωρὲ, βουλγαρικό κεφάλι ἔχεις;

Οἱ βούλγχοροι ὁμως ἀπὸ μιᾶς κι' ἀρχῆς ἦτανε ἐλεεινοὶ ἀνθρώποι, κατεργαρίδες, μισέλληνες, φαῦλοι τέλος πάντων.

Βούλγχορος καὶ καλὸς δὲν γίνεται.

Αὐτοὶ ἔκαναν τὸ βουλγαρικό σχίσμα καὶ διαίρεσαν τὴν ὀρθοξία.

Ἀπὸ ἑαυτοῦ τους τίποτα δὲν μπόρεσαν ποτὲ νὰ κἀνουν, εἶναι ξυπασμένοι, καὶ τὴν ἀφοῦ οἱ τούρκοι τοὺς ρῆμαξαν σῆκωσαν κεφάλι μὲ τῆς πλάταις τῆς συμπεθέρας μᾶς Ρουσίας, καὶ μὲ τὴ κουταμάρα τοῦ Γλάδστονα — ποῦ θέλομε νὰ τοῦ στήσωμε καὶ ἀγάλμα, ἀντὶ νὰ τὸν πκλουκώσωμε, — καὶ μᾶς ἔγιναν κι' αὐτοὶ ἡγεμονία.

Οἱ ἄλλοτε δούλοὶ μᾶς, ἔρχονται σήμερα καὶ μᾶς κοχορεύονται καὶ γράφουν, ὅτι ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, καὶ ὅλοι οἱ μεγάλοι στρατηγοὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὅτι εἶναι ὅλοι βούρ-

γαροὶ καὶ ὅτι ἡ Πόλι εἶναι δική τους, τολμοῦν δὲ ἀκόμα νὰ λέν πῶς καὶ αὐτὴ Ἡ Θεσσαλία, ὅτι εἶνε δική τους, καὶ σπέρνουν δεξιά καὶ ἀριστερὰ σπιούνους καὶ ψευτοδασκάλους καὶ καρρα... δασκάλεις γιὰ νὰ μᾶθουν στοὺς ὁμοφύλους μᾶς, σὲ μᾶς τοὺς Ἕλληνας τὰ Βουλγαρικά, μὲ τὴ βοήθεια τῆς συμπεθέρας Ρουσίας καὶ μὲ τὰ δικά της ρούμπλια.

Ἄν σήμερα ἡ Βουλγαρία ἦναι ἡγεμονία, αὔριο θὰ γίνῃ βασιλείο, καὶ σὲ λίγα χρόνια τὸ πρῶτο κράτος μὲ τὸ ὅποιο θὰ μετρηθοῦμε θὰ ἦναι ἡ Βουλγαρία.

Αὐτὸ εἶναι πεπρωμένο, καὶ πιστεῶ τὸτε ὁ Διαδοχὸς μᾶς νὰ ἐπονομασθῇ κι' αὐτός,

Κωνσταντῖνος ὁ Βουλγαροκτόνος.

Τί ἔρχεται αὐτὸς ὁ ἡγεμόνας τῆς Βουλγαρίας νὰ κἀνῃ στὴν πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος;

ἔρχεται νὰ τοῦ φωνάξουν ζήτω πέντε δέκα βούργαροι καὶ ἄλλοι τόσοι μισθωτοὶ Ἕλληνες προδόταις, καὶ νὰ γράψουν μεθαύριο ἢ εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίδες, ὅτι καὶ μέσα στὴ καρδιά τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχουν φωλιασμένοι βούργαροι, οἱ ὅποιοι ἔκαναν καὶ ἔδειξαν στὴν ἀφῆξι τοῦ ἡγεμόνα τους.

Καταλάβετε τί σὰς λέω;

Εἶναι τὰ πράγματα παρσσκευασμένα ἀπὸ τὸρα, ὁ παρῶς ἔπεσε ἀπὸ τὸρα, καὶ θέλουν νὰ φτειάσουν ὅ,τι ἔφτειασαν καὶ στὸν Ἰγναντιέρ ὅταν ἦρθε, ποῦ πῆγαν εἴκοσι τσοῦσιδες καὶ τοῦ φώναξαν ζήτω στὸ ξενοδοχεῖο,

Τιμὴ του ὅτι ἔρχεται: νὰ προσκηνήσῃ τὸν βασιλέα μᾶς, ἀλλὰ τέτοια προσκηνήσι δὲν τὴ θέλομε, τὴ προσκηνήσι τὴ θέλομεν κεὶ στὰ σύνορα τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐκεῖ ποῦ θὰ μετρηθοῦμε καὶ τοὺς δεῖξωμε ἂν ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ἦτανε βούργαρος ἢ Ἕλληνας.

Εἶπα, ὅτι ἂν πέντε δέκα βούλγχοροι καὶ μερικοὶ πληρωμένοι τολμησοῦν, σὰ πουλημένα κρέατα, νὰ φωνάξουν ζήτω στὸν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας, ὁ Λαὸς θὰ τοὺς σπᾶσῃ! στὸ ξύλο, καὶ αὐτὸ τὸ φέρνω εἰς γνῶσι τοῦ διευθυντοῦ, γιὰ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα του.

Ἐκεῖνα δὲ ποῦ ἐνεργᾶ ἡ ρούσικη πρεσβεῖα, δὲν πασάρουν

μου, είναι μπιρμπάντες.

Τὸν φίλον μας

Διευθυντὴ τοῦ Ἐθνικοῦ τυπογραφείου τὸν γράψωσαν ὡς ἐπί-
στρατο προχτὲς οἱ σταυροτίδες καὶ τὸν παράδωκαν στὸ φρου-
ραρχεῖο. Τώρα εἶμαστέ περιέργοι θὰ τοῦ τὰ φερέσουν, καί ἂν ὁ
φίλος Τρικούπης θὰ τὸν διατηρήσῃ πάλι διευθυντὴ τοῦ Ἐ-
θνικοῦ τυπογραφείου, πράγμα τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι καθόλου πα-
ράξενο, ἀφοῦ κατάντησε σ' ἓνα χωριὸ τοῦ Πόρου ποῦ κατοι-
κᾶται ἀπὸ δέκα ἄνδρες νὰ ἔχη ἔντεκα διορισμένους σὲ δημό-
σιαις θέσεσι χωρὶς νὰ κάνουν δουλειά.

Αὐτὸ λέγεται ἀναμόρφωσις. Σωπάτε καὶ καλὰ πάμε.

Ὁ βασιλέας μας

ἔχει ἓνα γνωμικὸ στὴ κορῶνα τοῦ ἀπάνω :

ἰσχίς μου ἢ ἀγάπη τοῦ Λαοῦ μου.

ὁ λαός σου, λοιπόν, βασιλεῦ, σήμερα καταφεύγει πρὸς Ἐσέ,
ὡς ἀνώτατο ἄρχοντα, καὶ μὲ διαδηλώσεις καὶ ἀναφοραὶς Σὲ
παρκαλᾷ νὰ μὴ ἐπικυρώσῃ τοὺς φορολογικοὺς νόμους, ποῦ
ἐψήφισε ἢ παράνεμος βουλή, τὴν ὁποία δὲν ἀναγνωρίζει ὡς
τέτοια. ἀφοῦ φάνηκε ἐναντία τῶν συμφερόντων τοῦ Λαοῦ,
εἰς τὸ δικαίωμά σου δὲ ἀπάνω συγκατατάται τοῦ Λαοῦ σου ἢ
ἀγάπη, νὰ μὴ υπογράψῃς τοὺς Νόμους.

Ὁ Κατσανδρῆς μοῦ εἶπε νὰ μὴ τὰ πολυδαινώ με τὴν Με-
γαλειότης σου, διότι: ἂν με στριμώξουν μέσα, ὅλοι ὅσοι μοῦ
κάνουν τὸ φίλο δὲν θὰ γυρίσουν νὰ με δοῦν, κι' αὐτὸ εἶναι
μιὰ ἀλήθεια, δηλαδή οἱ ρωμοὶ μπορεῖ νὰ διώξουν ἓνα βα-
σιλεῖα, μὲ τὸν αὐτὸ ἐνθουσιασμὸ μὲ ὅσο καὶ τὸν ὑποδέχτηκαν.
Νενοήσιμους.

Κύρ Διευθυντὴ

τοῦ Τηλεγραφείου, δὲν μάς λές τί γαίνεται: ἢ καταθέσεις τῶν
τηλεγραφικῶν διανομένων;

Νοῦλα ἢ νοῦλα τὰ φάγαμε οὔλα;

Δόσε τὸν παρὰ σ' ἓνα τηλεγραφικὸ διανομέα, πρὶν εοῦ
βγάλω καὶ τῆς δικαίς σου τῆς πομπαὶς στὰ φῶρα. Ποῦ σὰς
πετυχένο ἓνα ἓνα.

Γιὰ τὸ Μακρυγιάννη

ποῦ τοῦ κατέθηκε κι' αὐτουνοῦ ἢ μεγάλη κουταμάρα νὰ βάλῃ
κάλπη γιὰ δήμαρχος, ἓνα λόγο ἔχω νὰ τοῦ πῶ, νὰ περιμένῃ
λίγο ὡς ποῦ νὰ οἰκοδομηθῇ τὸ φρενοκομεῖο τοῦ Δρομοκαίτου
καὶ τὸν διορίσωμε κεὶ δήμαρχο τῶν παλαθῶν. Θὰ πάρῃ τὴν
ἐκλογὴν τοῦ μονοκουκι.

Καλὴ δὲν τοῦ τὰ λέω; Γελᾶτε αἰ; Ἄμ τέτοιοι μασκαράδες
εἶστε, ποῦ ἄμ ἀκούσετε ἓνα τρελλὸ νὰ τὸν κοροϊδεύουν, γελ-
ᾶτε. Θὰ μοῦ πῆτε ὁ Μακρυγιάννης εἶναι τρελλός; Ὅχι, ἀ-
πεναντίας εἶναι πολὺ γιωστικός νέος, μὲ μόνῃ τὴ διαφορὰ
ὅτι τοῦ λείπει μιὰ βίδα, τὴν ὁποίαν ἔχω παραγγεῖλλιστοῦ Μάστρο
Τζὸν τὸ ἐργαστασιὸ νὰ τὴ φτειάσῃ καὶ τώρα μόνον μάς λείπει
ὁ ἄνθρωπος ποῦ νὰ τοῦ βάλει. Θὰ βρεθῇ ὅμως κι' αὐτός.

Βρὲ τί κερατὰς ποῦ εἶμαι καὶ τὰ ταιριάζω ἔτσι. Φτύστε με
νὰ μὴ μοῦ βασκαθῇ.

Λοιπόν, ζήτω τὰ κοροῖδα.

Τὶ γύρευες

κύριε Μουτσόπουλε στὸ ὑπουργεῖο τῶν ἐσωτερικῶν ποῦ σὲ συ-
ναπάντησα;

Νὰ σοῦ πῶ, ἐγὼ τί γύρευες;

Γύρευες τὸν πατρικὸ Τρικούπη νὰ τὸν παρκαλέσῃς νὰ
μὴ δημοσιεύῃ τώρα γρήγορα τὸν νόμο περὶ φορολογίας τῶν
οἰνοπνευματικῶν ποτῶν, γιὰ νὰ προφτάσῃς νὰ φέρῃς ἀπὸ τὴν
Εὐρώπῃ, ποῦ ἔδωκες τηλεγραφικαὶς παραγγελίας, ἄλλα τόσα
ποτὰ, ἀπὸ ὅσα ἔφερες, ἄλλα Βολιώτα. Θέλεις δὲ νὰ σοῦ πῶ τί
πράγμα ἔφερες; Κάτω τὰ χαρτιὰ τοῦ τελωνείου.

Πῶς εἶπες; Μήπως κάνῃς πῶς δὲν καταλαβαίνεις τί σοῦ
λέω, Ἐγὼ ὅμως καταλαβαίνω τί σοῦ γράφω, δηλαδή κατα-
λαβαίνωμάστε.

Ἐν Ἀθήναις 4 Ἀπριλίου 1883

— Ζήτω ὁ ἡμεῶν τῆς Βοργασίας, ζήτω του!

— Ζήτω μου. Μπράβο βούργαροι!

— Μωρὲ μούρχεται νὰ σκάσω ἀπὸ τὰ γέλια. Τὸν κοροϊδεῖω
ἢ μὲ κοροϊδεῖς; Φόρεσε καὶ γαλιὰ. Ζήτω τὰ κοροῖδα τῆς γαρτα-
ρίας. Ζήω ω ω!

Προχτὲς

ὁ γέρο πατέρας μας Καλλιφρονᾶς χωρὶς νὰ μᾶχη δῆ ποτὲ
στὰ μάτια του μὲ χαίρετισε. Τιμὴ μου. Λέω ὅμως στοὺς
παρόντας, τὸν Τρίμη καὶ Μάνεση, σταθῆτε νὰ πάω παρα-
πάνω καὶ κυττάξετε τί θὰ συμβῇ. Τραβῶ καὶ στέκομε μπρο-
στὰ στὸ τυπογραφεῖο τῆς Ὠρας καὶ μὲ ξαναχαιρε-ᾶ, τραβῶ
τροχάδην παραπάνω στὸ καφενεῖο τῶν Τυπογράφων, καὶ μὲ
διπλοξαναχαιρετᾶ, μὲ πῆρε δηλαδή γιὰ τρεῖς ἄνθρώπους.

Καὶ πῶς τόση περιποίησι, μὲ γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος; Ὅχι.
Ἄλλὰ ἀζειναι καλὴ ἢ ἐκλογαίς, καὶ βάνω στίχημα πῶς ἂν ἡ-
μουνα γάδαρος θὰ μ' ἔπερνε γιὰ ἄνθρωπο καὶ θὰ μὲ χαιρε-
τοῦσε.

Μ' αὐτὰ θέλω νὰ σὰς πῶ, πῶς ἀπὸ διπλοχαιρετίσματα νὰ
μὴ χαμπαρίζετε τώρα στῆς ἐκλογαίς.

Τὸν παρᾶ, παιδιὰ, νὰ τοὺς φᾶμε καὶ τὸ μαῦρο ἀπὸ τὸ
ζερεβί.

— Σύμφωνοι;

— Σύμφωνοι. Λοιπόν τόκα τὰ χέρια. Μαῦρο σᾶτους μὰς
δωροδοκοῦν.

Γνησία Δαμαλῆς τοῦ Χάη.

προνομιούχου προμηθευτοῦ τῶν κυβερνήσεων Αὐστρίας, Ρωσίας, Ἑλβετίας,
Ρουμανίας, Σερβίας κλπ. Πωλεῖται ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ.
Β. Ἀραβαντινοῦ. Ἐν Βόλῳ εἰς τὸ φαρμακεῖον Ζαφ. Δ. Σφόρα. Ἐν Πει-
ραιεὶ εἰς τὸ φαρμακεῖον

Διὰ πάντων περαιτέρω πληροφορίαν ἀπευθυντέον εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις κ. Π.
Κ. Παπαδάκη γενικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ κ. Χάη διὰ τε τὴν Ἑλλάδα καὶ
τὴν Τουρκίαν.